

USTAWA

z dnia 14 lutego 2003 r.

o zmianie ustawy o zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa oraz o Inspekcji Weterynaryjnej oraz niektórych innych ustaw

Art. 1. W ustawie z dnia 24 kwietnia 1997 r. o zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa oraz o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 1999 r. Nr 66, poz. 752, z 2001 r. Nr 29, poz. 320, Nr 123, poz. 1350 i Nr 129, poz. 1438 oraz z 2002 r. Nr 112, poz. 976) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

a) pkt 1—2 otrzymują brzmienie:

„1) zwierzęta — ssaki lądowe i ptaki uznane za zwierzęta gospodarskie na podstawie przepisów o hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich, zwierzęta domowe i udomowione, ryby, owady użytkowe, skorupiaki i mięczaki, zwierzęta laboratoryjne, zwierzęta łowne i inne wolno żyjące, zwierzęta znajdujące się w parkach zwierzęcych, w ogrodach zoologicznych, cyrkach, wprowadzane na rynek oraz zwierzęta dzikie utrzymywane przez człowieka,

1a) zwierzęta dzikie utrzymywane przez człowieka — utrzymywane przez człowieka ssaki lądowe lub ptaki, które nie są uważane za udomowione, a które są utrzymywane jak zwierzęta gospodarskie w warunkach fermowych, z wyłączeniem dzikich ssaków żyjących na terytorium zamkniętym w warunkach zbliżonych do życia na wolności,

2) zwierzęta rzeźne — utrzymywane przez człowieka w celu pozyskania mięsa: bydło, świnie, owce, kozy, zwierzęta jednokopytne, drób, króliki, nutrie, jelenie, daniiele, strusie oraz inne ssaki lądowe i ptaki,”

b) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) zwierzę chore — zwierzę, u którego organ Inspekcji Weterynaryjnej stwierdził za życia lub

po śmierci chorobę zakaźną stanowiącą zagrożenie dla zdrowia zwierząt lub ludzi,”

c) pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) niejadalne produkty zwierzęce — nieprzeznaczone do spożycia przez ludzi produkty pochodzące od zwierząt lub ze zwierząt, inne niż materiał biologiczny i środki żywienia zwierząt,”

d) pkt 16—17 otrzymują brzmienie:

„16) towary — zwierzęta, mięso i inne środki spożywcze pochodzenia zwierzęcego, materiał biologiczny, niejadalne produkty zwierzęce oraz środki żywienia zwierząt,

16a) sprzedaż bezpośrednia — oferowanie środków spożywczych pochodzenia zwierzęcego do sprzedaży, ich przechowywanie z zamiarem sprzedaży podmiotowi nabywającemu je w celach niezwiązanych z wykonywaniem działalności gospodarczej, dokonywane przez producenta albo podmiot prowadzący gospodarstwo rolne w rozumieniu Kodeksu cywilnego, z pominięciem pośredników,

17) wprowadzanie na rynek — oferowanie towarów do sprzedaży, przechowywanie lub dostarczanie towarów z zamiarem ich sprzedaży oraz sprzedaż podmiotowi nabywającemu je w celach związanych z wykonywaniem działalności gospodarczej,”

e) pkt 21—23 otrzymują brzmienie:

„21) posiadacz zwierząt — właściciela albo inną osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej odpowiedzialną za zwierzę, nawet tymczasowo,

- 22) gospodarstwo — obiekty budowlane i inne obiekty oraz przestrzenie wolne, gdzie są utrzymywane zwierzęta,
- 23) odpady kuchenne — pozostałości z posiłków przygotowanych dla ludzi oraz powstające w wyniku przygotowywania takich posiłków, w szczególności pochodzące z gospodarstw domowych, restauracji, szpitali oraz środków transportu zbiorowego i innych placówek żywienia zbiorowego,”
- f) pkt 25 otrzymuje brzmienie:
„25) chów — utrzymywanie zwierząt w celu uzyskiwania od nich określonych produktów lub innych korzyści,”
- g) uchyla się pkt 26—29,
- h) pkt 32 otrzymuje brzmienie:
„32) miejsce gromadzenia zwierząt — zatwierdzone przez powiatowego lekarza weterynarii miejsce, w którym zwierzęta pochodzące z więcej niż jednego gospodarstwa są przygotowywane do handlu lub eksportu,”
- i) uchyla się pkt 45 i 46,
- j) po pkt 47 dodaje się pkt 48 w brzmieniu:
„48) produkty (środki spożywcze) o tradycyjnym charakterze — produkty, których wytwarzanie jest potwierdzone historycznie lub dokonywane według tradycyjnych receptur i technologii lub chronione przez prawo krajowe.”;
- 2) w art. 3 w ust. 3 wyrazy „1 i 2” zastępuje się wyrazami „1 lub 2”;
- 3) w art. 5:
- a) w ust. 1:
— pkt 1—3 otrzymują brzmienie:
„1) zarobkowym przewozem zwierząt,
2) organizowaniem lub urządzaniem targów, spędów i wystaw zwierząt, a także skupem i sprzedażą zwierząt,
3) produkcją, przechowywaniem niejadalnych produktów zwierzęcych oraz ich wprowadzaniem na rynek, przetwarzaniem, przewozem i wykorzystywaniem,”
- pkt 4 otrzymuje brzmienie:
„4) wytwarzaniem lub obrotem środkami żywienia zwierząt, w rozumieniu przepisów o środkach żywienia zwierząt, lub wytwarzaniem mieszanek paszowych nieprzeznaczonych do obrotu,”
- pkt 7a otrzymuje brzmienie:
„7a) wylęgiem ryb oraz hodowlą i chowem ryb, skorupiaków i mięczaków,”
- b) po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu:
„1b. Przepisu ust. 1a nie stosuje się do gospodarstw utrzymujących na własne potrzeby nie więcej niż 1 swinie lub 3 owce albo 3 kozy.”
- c) w ust. 3d po pkt 4 dodaje się pkt 5 w brzmieniu:
„5) datę wpisu i wykreślenia z rejestru.”
- d) ust. 3e otrzymuje brzmienie:
„3e. Główny Lekarz Weterynarii prowadzi wykaz podmiotów zajmujących się działalnością, o której mowa w ust. 1 pkt 4, 4a, 9, 9a i 12.”
- e) w ust. 3f w pkt 3 kropkę na końcu zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:
„4) datę wpisu i wykreślenia z wykazu.”
- f) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
„4. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki weterynaryjne wymagane przy prowadzeniu poszczególnych rodzajów działalności wymienionych w ust. 1 pkt 1—8, 9a i 9b oraz pkt 12, a także sposób prowadzenia rejestru, o którym mowa w ust. 3c, oraz utrzymywanie z niego wypisu, mając na względzie obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej.”
- g) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
„5. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki weterynaryjne, jakie powinny spełnić gospodarstwa w przypadku, gdy zwierzęta lub środki spożywcze pochodzenia zwierzęcego pochodzące z tych gospodarstw są wprowadzane na rynek, mając na względzie zapobieganie rozprzestrzenianiu się chorób ludzi i zwierząt oraz obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej.”;
- 4) art. 7 otrzymuje brzmienie:
„Art. 7. 1. Bydło, owce, kozy i świnie podlegają oznakowaniu.
2. Bydło i konie, z wyjątkiem koni wolno żyjących, są zaopatrywane w dokumenty identyfikacyjne, zwane dalej „paszportami zwierząt”.
3. Oznakowanie, o którym mowa w ust. 1, polega w szczególności na:
1) zakładaniu bydłu, owcom i kozom kolczyków z numerem identyfikacyjnym zwierzęcia,
2) zakładaniu swinom kolczyków z numerem identyfikacyjnym stada.
3a. W przypadku świń, innych niż hodowlane, kierowanych bezpośrednio do uboju dopuszcza się wytatuowanie numeru identyfikacyjnego stada.
3b. Numery identyfikacyjne zwierzęcia i stada, o których mowa w ust. 3, są ustalane przez Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, zwaną dalej „Agencją”.
3c. Założone kolczyki nie mogą być usunięte ani zastąpione innymi.
3d. Utracone lub uszkodzone kolczyki zastępuje się duplikatem kolczyka, o którym mowa w ust. 3.
4. Posiadacz zwierzęcia jest zobowiązany do jego oznakowania i zgłoszenia tego faktu Agencji przed opuszczeniem przez

- zwierzę gospodarstwa, nie później jednak niż:
- 1) w terminie 7 dni od dnia urodzenia zwierzęcia, w przypadku bydła,
 - 2) w terminie 21 dni od dnia urodzenia zwierzęcia, w przypadku owiec, kóz i świń.
- 4a. W przypadku bydła, powiatowy lekarz weterynarii właściwy ze względu na miejsce prowadzenia gospodarstwa wydaje decyzję zakazującą wprowadzania do gospodarstwa i wyprowadzania z niego zwierząt, jeżeli co najmniej jedno zwierzę utrzymywane w gospodarstwie nie spełnia łącznie następujących warunków:
- 1) nie zostało oznakowane w trybie, o którym mowa w ust. 4,
 - 2) nie zostało zaopatrzone w paszport zwierzęcia,
 - 3) nie zostało wpisane do księgi rejestracji zwierząt, o której mowa w ust. 11,
 - 4) nie zostało zgłoszone do rejestru, o którym mowa w ust. 8.
- 4b. Decyzja, o której mowa w ust. 4a, jest wydawana na czas określony do czasu spełnienia warunków, o których mowa w ust. 4a, albo do dnia zabicia zwierzęcia, na podstawie decyzji, o której mowa w ust. 4c.
- 4c. Jeżeli posiadacz zwierzęcia nie przedstawi dokumentów potwierdzających pochodzenie zwierzęcia, o którym mowa w ust. 4a, w terminie siedmiu dni roboczych od dnia doręczenia decyzji zakazującej wprowadzania do gospodarstwa i wyprowadzania z niego zwierząt, powiatowy lekarz weterynarii wydaje decyzję nakazującą zabicie zwierzęcia i zniszczenie jego zwłok; wykonanie decyzji następuje pod nadzorem urzędowego lekarza weterynarii.
- 4d. Decyzjom, o których mowa w ust. 4a i 4c, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.
- 4e. Za zwierzęta, o których mowa w ust. 4a, zabite z nakazu powiatowego lekarza weterynarii, nie przysługuje odszkodowanie ze środków budżetu państwa.
- 4f. Jeżeli zwierzę, o którym mowa w ust. 4a, nie spełnia jednego z warunków, o których mowa w ust. 4a pkt 1—4, powiatowy lekarz weterynarii wydaje decyzję zakazującą wyprowadzania z gospodarstwa tego zwierzęcia.
- 4g. Jeżeli liczba zwierząt, o których mowa w ust. 4f, przekracza 20% ogółu zwierząt znajdujących się w gospodarstwie, powiatowy lekarz weterynarii wydaje decyzję zakazującą wprowadzania do gospodarstwa i wyprowadzania z niego zwierząt.
- 4h. Decyzje, o których mowa w ust. 4f i 4g, są wydawane na czas określony, do czasu spełnienia warunków w nich zawartych.
5. Posiadacz konia jest obowiązany do zgłoszenia faktu urodzenia zwierzęcia odpowiednio:
- 1) w przypadku koni hodowlanych — do właściwego podmiotu prowadzącego księgę lub rejestr, w rozumieniu przepisów o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich,
 - 2) w przypadku pozostałych koni — do podmiotu prowadzącego księgę koni rasy polski koń zimnokrwisty, w rozumieniu przepisów o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich.
- 5a. Zgłoszenia, o którym mowa w ust. 5, należy dokonać przed opuszczeniem przez konia gospodarstwa, nie później niż 6 miesięcy od daty jego urodzenia.
- 5b. Podstawą wystawienia paszportu zwierzęcia w przypadku konia jest:
- 1) dla koni ras pełnej krwi angielskiej i czystej krwi arabskiej zaświadczenie o wpisie do księgi,
 - 2) dla pozostałych koni zgłoszenie posiadacza konia zawierające numery identyfikacyjne rodziców konia.
6. Po otrzymaniu zgłoszenia, o którym mowa w ust. 4, Agencja wydaje zgłaszającemu paszport zwierzęcia.
- 6a. Po otrzymaniu zgłoszenia, o którym mowa w ust. 5, podmiot, o którym mowa w ust. 5 pkt 1 lub 2, nadaje koniowi numer identyfikacyjny i wydaje zgłaszającemu paszport zwierzęcia w ciągu 60 dni od daty otrzymania zgłoszenia.
7. Paszport zwierzęcia w przypadku bydła zawiera w szczególności:
- 1) numer identyfikacyjny zwierzęcia,
 - 2) miejsce i datę urodzenia,
 - 3) płeć,
 - 4) rasę,
 - 5) numer identyfikacyjny matki zwierzęcia lub numer identyfikacyjny nadany w kraju niebędącym członkiem Unii Europejskiej,
 - 6) numer identyfikacyjny gospodarstwa, w którym zwierzę się urodziło,
 - 7) numery identyfikacyjne gospodarstw, w których zwierzę było przetrzymywane, oraz okresy przebywania zwierząt w tych gospodarstwach,
 - 8) datę padnięcia lub uboju,
 - 9) znak graficzny Agencji,
 - 10) datę wystawienia paszportu.

- 7a. Paszport zwierzęcia w przypadku konia zawiera w szczególności:
- 1) miejsce oraz datę urodzenia,
 - 2) opis słowny i graficzny,
 - 3) informacje o pochodzeniu zwierzęcia,
 - 4) imię i nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, adres i siedzibę posiadacza zwierzęcia,
 - 5) numer identyfikacyjny zwierzęcia,
 - 6) informacje dotyczące stanu zdrowia zwierzęcia,
 - 7) datę wystawienia paszportu.
8. Agencja prowadzi rejestr zwierząt oznakowanych lub zaopatrzonych w paszporty, z wyjątkiem koni.
- 8a. Podmioty, o których mowa w ust. 5, prowadzą rejestry koni zaopatrzonych w paszporty.
9. Rejestr, o którym mowa w ust. 8 i 8a, prowadzi się przy użyciu elektronicznych nośników informacji.
10. Rejestr zawiera w szczególności:
- 1) miejsce oraz datę urodzenia zwierzęcia, a w przypadku koni również ich opis,
 - 2) imię i nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, adres i siedzibę posiadacza zwierzęcia,
 - 3) numer identyfikacyjny zwierzęcia.
11. Posiadacz zwierząt, o których mowa w ust. 1, z wyłączeniem podmiotów zajmujących się zarobkowym przewozem zwierząt, jest obowiązany do prowadzenia księgi rejestracji zwierząt, zwanej dalej „księgą rejestracji”, do której wpisuje się w szczególności:
- 1) datę urodzenia zwierzęcia i numer identyfikacyjny zwierzęcia w przypadku bydła,
 - 2) miejsce przebywania zwierzęcia,
 - 3) imię i nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, adres i siedzibę posiadacza zwierzęcia.
- 11a. W przypadku przewożenia zwierząt, o których mowa w ust. 1, na targi, spędy, miejsca skupu lub wystawy ich posiadacze są obowiązani do udostępniania podmiotom zajmującym się urządzeniem targów, spędów, miejsc skupu lub wystaw danych i dokumentów, o których mowa w ust. 14 pkt 2 i 4.
- 11b. Podmioty, o których mowa w ust. 11a, są obowiązane do prowadzenia ewidencji zwierząt przywiezionych na targi, spędy, miejsca skupu lub wystawy.
- 11c. Ewidencja, o której mowa w ust. 11b, zawiera następujące dane:
- 1) datę wprowadzenia zwierzęcia na targi, spędy, miejsca skupu lub wystawy i ich wyprowadzenia z tych miejsc,
 - 2) miejsce oraz datę urodzenia zwierzęcia,
 - 3) imię i nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, adres i siedzibę posiadacza zwierzęcia,
 - 4) numer identyfikacyjny zwierzęcia lub numer identyfikacyjny stada,
 - 5) miejsce przeznaczenia zwierzęcia,
 - 6) rodzaj lub numer rejestracyjny środka transportu dostarczającego lub odbierającego zwierzęta oraz imię i nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, adres i siedzibę przewoźnika zwierzęcia.
- 11d. Podmioty, o których mowa w ust. 11a, są obowiązane do przechowywania danych zawartych w ewidencji przez okres co najmniej 3 lat.
- 11e. Przepisy ust. 11a—11d stosuje się odpowiednio do miejsc gromadzenia zwierząt.
12. Księgę rejestracji prowadzi się odrębnie dla poszczególnych gatunków zwierząt. Księgę rejestracji wydaje Agencja.
13. Księga rejestracji jest udostępniana organom Inspekcji Weterynaryjnej i Agencji.
14. Zwierzęta, o których mowa w ust. 1 i 2, mogą być wprowadzone na rynek, jeżeli są:
- 1) oznakowane, z wyjątkiem koni,
 - 2) zaopatrzone w paszport, w przypadku bydła i koni,
 - 3) wpisane do księgi rejestracji, z wyjątkiem koni,
 - 4) zaopatrzone w świadectwo zdrowia wystawione przez powiatowego lekarza weterynarii.
15. Zwierzęta, inne niż wymienione w ust. 1 i 2, mogą być wprowadzone na rynek, jeżeli są zaopatrzone w świadectwa zdrowia wystawiane przez powiatowego lekarza weterynarii oddzielnie dla każdej partii zwierząt lub dla poszczególnego zwierzęcia.
16. Świadectwa zdrowia są wystawiane dla zwierząt pochodzących z gospodarstw lub stad spełniających warunki weterynaryjne.
17. Posiadacz zwierzęcia, o którym mowa w ust. 1, sprowadzonego z zagranicy jest zobowiązany zgłosić Agencji fakt wwozu zwierzęcia w terminie 7 dni od przeprowadzenia granicznej kontroli weterynaryjnej.
- 17a. Posiadacz konia sprowadzonego z zagranicy jest zobowiązany zgłosić podmiotowi, o którym mowa w ust. 5 pkt 1 lub 2, fakt wwozu konia w terminie 30 dni od dnia przeprowadzenia granicznej kontroli weterynaryjnej.

18. Posiadacz zwierząt, o których mowa w ust. 1, sprowadzonych z zagranicy, z wyjątkiem zwierząt sprowadzanych z krajów będących członkami Unii Europejskiej, jest obowiązany oznakować je w terminie, o którym mowa w ust. 17.
- 18a. Przepisu ust. 18 nie stosuje się, jeżeli sprowadzone z zagranicy:
- 1) było jest przeznaczone do uboju w terminie 20 dni od dnia przeprowadzenia granicznej kontroli weterynaryjnej,
 - 2) pozostałe gatunki zwierząt, o których mowa w ust. 1, są przeznaczone do uboju w terminie 30 dni od dnia przeprowadzenia granicznej kontroli weterynaryjnej.
19. Bydło sprowadzane z zagranicy po dokonaniu zgłoszenia, o którym mowa w ust. 17, jest zaopatrywane w paszporty zwierząt, z wyłączeniem bydła przeznaczonego do uboju w terminie, o którym mowa w ust. 18a pkt 1.
- 19a. Po dokonaniu zgłoszenia bydła sprowadzonego z zagranicy paszporty tych zwierząt wystawione za granicą należy przekazać Agencji. Agencja w terminie 14 dni od dnia otrzymania paszportu zwierzęcia sprowadzonego z zagranicy przesyła go do właściwego organu państwa, w którym ten paszport został wystawiony.
- 19b. Dokonując zgłoszenia koni sprowadzonych z zagranicy, należy przedstawić podmiotowi, o którym mowa w ust. 5 pkt 1 lub 2, paszporty lub inne dokumenty tych koni wystawione za granicą.
- 19c. Konie sprowadzone z zagranicy są zaopatrywane w paszporty, z wyjątkiem koni, które:
- 1) są przeznaczone do uboju w terminie 30 dni od dnia przeprowadzenia granicznej kontroli weterynaryjnej,
 - 2) posiadają paszporty spełniające wymagania określone w przepisach ustawy.
20. Posiadacz zwierzęcia, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany zgłosić Agencji w terminie 7 dni fakt:
- 1) padnięcia zwierzęcia,
 - 2) zbycia zwierzęcia poza granice kraju,
 - 3) uboju zwierzęcia.
- 20a. Posiadacz konia jest obowiązany zgłosić podmiotowi, o którym mowa w ust. 5 pkt 1 lub 2, w terminie 7 dni, fakt:
- 1) padnięcia zwierzęcia,
 - 2) zbycia zwierzęcia poza granice kraju,
 - 3) uboju zwierzęcia.
21. Posiadacz paszportu zwierzęcia, z wyjątkiem paszportu zwierzęcia dla konia, jest obowiązany w terminie 7 dni do zwrotu paszportu do Agencji w przypadku padnięcia lub uboju zwierzęcia.
- 21a. Posiadacz paszportu zwierzęcia dla konia jest obowiązany w terminie 7 dni do zwrotu paszportu do podmiotu, o którym mowa w ust. 5 pkt 1 lub 2, w przypadku padnięcia albo uboju konia.
22. W przypadku zmiany posiadacza zwierzęcia, z wyjątkiem posiadacza konia, poprzedni i nowy posiadacz są obowiązani zawiadomić Agencję w terminie 7 dni o tej zmianie.
- 22a. W przypadku zmiany posiadacza konia, poprzedni i nowy posiadacz są obowiązani zawiadomić podmiot, o którym mowa w ust. 5 pkt 1 lub 2, w terminie 7 dni o tej zmianie.
23. Poprzedni posiadacz obowiązany jest przekazać nowemu posiadaczowi wraz ze zwierzęciem jego paszport.
24. Za czynności związane z oznakowaniem, wydawaniem paszportów zwierząt dla bydła Agencja pobiera opłaty.
- 24a. Za czynności związane z dokonywaniem opisu słownego i graficznego koni, rejestrowaniem i wydawaniem paszportów zwierząt dla koni oraz dokonywaniem zmian w rejestrze, o którym mowa w ust. 8a, podmioty, o których mowa w ust. 5, pobierają opłaty.
25. Agencja może zlecać wykonywanie czynności związanych z oznakowaniem zwierząt lub wydawaniem paszportów zwierząt innym podmiotom, w szczególności izbom rolniczym i związkom hodowców.
26. Organy Inspekcji Weterynaryjnej sprawują nadzór nad oznakowaniem i rejestracją zwierząt.
- 26a. Sprawując nadzór, o którym mowa w ust. 26, organy Inspekcji Weterynaryjnej mają w szczególności prawo do bezpośredniego dostępu do danych zawartych w rejestrach, o których mowa w ust. 8 i 8a, oraz wprowadzania korekt i uzupełnień w tych rejestrach.
27. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:
- 1) szczegółowe zasady:
 - a) prowadzenia rejestrów, o których mowa w ust. 8 i 8a, w tym tryb zgłaszania zwierząt do tych rejestrów,
 - b) oznakowania zwierząt, w tym wzory znaków identyfikacyjnych,
 - c) wydawania i zwracania paszportów zwierząt,
 - d) prowadzenia księgi rejestracji,
 - e) prowadzenia ewidencji, o której mowa w ust. 11c, oraz wzór tej ewidencji,

- 1a) sposób oraz zakres dokonywania korekt i uzupełnień w rejestrach, o których mowa w ust. 8 i 8a, mając na względzie potrzebę ochrony danych zawartych w rejestrze i właściwość miejscową organów Inspekcji Weterynaryjnej,
 - 2) szczegółowe warunki weterynaryjne przy wprowadzaniu na rynek zwierząt, o których mowa w ust. 1, 2 i 15, oraz wzory świadectw zdrowia,
 - 3) wzory księgi rejestracji i paszportu zwierząt, z wyjątkiem koni
- mając na względzie potrzebę zapewnienia kontroli przemieszczania się zwierząt, a także ochronę zdrowia ludzi i zwierząt,
- 3a) wzory paszportów dla koni
 - mając na względzie specyfikę poszczególnych ras koni hodowlanych, wymagania międzynarodowe dla tych paszportów oraz potrzebę zapewnienia kontroli przemieszczania się koni, a także ochronę zdrowia ludzi i zwierząt,
 - 4) wysokość opłat za czynności związane z oznakowaniem, wydawaniem paszportów zwierząt i ksiąg rejestracji, uwzględniając koszty ponoszone przez Agencję, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych,
 - 5) wysokość opłat za:
 - a) dokonanie opisu słownego i graficznego konia,
 - b) zarejestrowanie konia i wydanie paszportu,
 - c) dokonywanie zmian w rejestrze koni — uwzględniając koszty ponoszone przez podmioty, o których mowa w ust. 5 pkt 1 i 2, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych.”;
- 5) w art. 9:
- a) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Odpadów kuchennych nie stosuje się w żywieniu trzody chlewnej.”,
 - b) ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:

 - 1) wykaz materiałów niskiego, wysokiego i szczególnego ryzyka,
 - 2) szczegółowe warunki weterynaryjne wymagane przy zgłaszaniu, zbieraniu, przekazywaniu, segregowaniu, oznakowaniu, przetwarzaniu oraz postępowaniu z materiałami niskiego, wysokiego i szczególnego ryzyka

— uwzględniając ochronę zdrowia ludzi i zwierząt oraz dostosowanie sposobu i warunków postępowania z materiałami niskiego, wysokiego i szczególnego ryzyka do obowiązujących w tym zakresie przepisów Unii Europejskiej.”;
- 6) w art. 10a po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) przywozu mięsa oddzielonego mechanicznie, pozyskiwanego z bydła, owiec, kóz i świń oraz wszystkich gatunków drobiu.”;

- 7) w art. 11 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Główny Lekarz Weterynarii ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi rejestry państw lub ich części (regiony), o których mowa w ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 2.”;
- 8) w art. 16 w zdaniu wstępnym wyrazy „Rada Ministrów” zastępuje się wyrazami „minister właściwy do spraw rolnictwa”;
- 9) w art. 19:
 - a) w ust. 1 w pkt 1 wyrazy „(burmistrza, prezydenta)” zastępuje się wyrazami „(burmistrza, prezydenta miasta)”,
 - b) w ust. 3 wyrazy „(burmistrz, prezydent)” zastępuje się wyrazami „(burmistrz, prezydent miasta)”;
- 10) art. 20 otrzymuje brzmienie:

„Art. 20. 1. Lekarze weterynarii są obowiązani do prowadzenia dokumentacji lekarsko-weterynaryjnej z wykonywanych zabiegów leczniczych i profilaktycznych oraz stosowanych produktów leczniczych.

2. Posiadacz zwierząt gospodarskich jest obowiązany do prowadzenia książki leczenia zwierząt, odrębnie dla każdego gospodarstwa i poszczególnych gatunków zwierząt.

3. Lekarz weterynarii leczący zwierzęta dokonuje wpisów w książce leczenia zwierząt, o której mowa w ust. 2.

4. Minister właściwy do spraw rolnictwa, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej, określi, w drodze rozporządzenia, zakres i sposób prowadzenia dokumentacji lekarsko-weterynaryjnej, o której mowa w ust. 1, oraz sposób prowadzenia i wzór książki leczenia zwierząt, o której mowa w ust. 2, mając na względzie obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej oraz zapewnienie możliwości ustalenia przebiegu leczenia zwierzęcia i zastosowanych u niego produktów leczniczych.”;
- 11) w art. 20a w ust. 3 i w ust. 4 w pkt 2 wyraz „roczne” zastępuje się wyrazem „miesięczne”;
- 12) art. 21 otrzymuje brzmienie:

„Art. 21. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:

 - 1) procedury postępowania przy zwalczaniu poszczególnych chorób zakaźnych zwierząt, a w szczególności procedury stwierdzania i wygaszania ognisk tych

- chorób oraz sposób prowadzenia dokumentacji w tym zakresie,
- 2) procedurę uznawania obszaru kraju lub regionu za urzędowo wolny od chorób, o których mowa w pkt 1,
- 3) programy zapobiegania lub eliminacji określonych chorób zakaźnych zwierząt, wskazując podmioty zobowiązane do realizacji zadań określonych w tych programach
- mając na względzie zapobieganie rozprzestrzenianiu się chorób zakaźnych zwierząt, ochronę zdrowia ludzi i zwierząt, jak również możliwości przemieszczania zwierząt i produktów pochodzenia zwierzęcego między obszarami o różnym statusie zdrowotnym.”;
- 13) art. 21a otrzymuje brzmienie:
- „Art. 21a. 1. W powiatach, województwach, a także w skali kraju przygotowuje się i poddaje stałej aktualizacji plany gotowości zwalczania chorób zakaźnych zwierząt. W planach tych zostaną przydzielone zadania organom administracji rządowej i samorządowej, a także poszczególnym podmiotom na wypadek wystąpienia chorób zakaźnych zwierząt.
2. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych i ministrem właściwym do spraw administracji publicznej określi, w drodze rozporządzenia:
- 1) zakres współpracy organów administracji rządowej i samorządowej oraz poszczególnych podmiotów w tworzeniu i wykonywaniu planów gotowości, o których mowa w ust. 1, oraz ich udziału w strukturach organizacyjnych zespołów kryzysowych,
- 2) wykaz chorób, co do których należy sporządzać plany gotowości ich zwalczania
- kierując się potrzebą szybkiego i skutecznego likwidowania ognisk chorób zakaźnych zwierząt oraz stopniem zaraźliwości poszczególnych chorób.
3. Plany gotowości zwalczania chorób zakaźnych określonych w przepisach, o których mowa w ust. 2 pkt 2, przygotowują odpowiednio powiatowy lekarz weterynarii, wojewódzki lekarz weterynarii, Główny Lekarz Weterynarii, powołując w swoich strukturach organizacyjnych zespoły kryzysowe.”;
- 14) w art. 22:
- a) pkt 4 otrzymuje brzmienie:
- „4) nakazać oczyszczenie i odkażenie pomieszczeń oraz środków transportu, a także odkażenie, zniszczenie lub usunięcie w sposób wykluczający niebezpieczeństwo szerzenia się choroby zakaźnej: środków żywienia zwierząt, ściółki, nawozu, narzędzi i innych przedmiotów, z którymi stykały się zwierzęta chore lub podejrzane o zakażenie,”;
- b) po pkt 8 dodaje się pkt 8a w brzmieniu:
- „8a) wyznaczyć określone miejsce jako ognisko choroby zakaźnej,”;
- c) pkt 10 otrzymuje brzmienie:
- „10) nakazać badanie kliniczne zwierząt oraz badanie prób laboratoryjnych pobranych od zwierzęcia lub zwłok zwierzęcych, jak również przeprowadzenie sekcji zwłok zwierzęcych,”;
- 15) w art. 23 w ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:
- „5) określić obszary, na których występuje choroba zakaźna lub zagrożenie wystąpieniem choroby zakaźnej, jako obszary zakażone i zagrożone, oraz sposób ich oznakowania,”;
- 16) w art. 25:
- a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Odszkodowanie, o którym mowa w ust. 1, przysługuje w wysokości wartości rynkowej zwierzęcia.”;
- b) w ust. 3 wyrazy „(burmistrza, prezydenta)” zastępuje się wyrazami „(burmistrza, prezydenta miasta)”;
- c) po ust. 3a dodaje się ust. 3b w brzmieniu:
- „3b. Osobie, która poniosła wydatki związane z transportem, w trakcie wykonywania nakazów, o których mowa w ust. 1 i 3a, przysługuje zwrot faktycznie poniesionych wydatków ze środków budżetu państwa.”;
- d) w ust. 4:
- pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:
- „1) jeżeli posiadacz zwierzęcia nie zastosował się do obowiązków określonych w art. 7 ust. 4, 4a, 4b, 4c i art. 19 ust. 1 oraz nałożonych na podstawie art. 22—24,
- 2) jeżeli posiadacz wprowadził do swojego gospodarstwa zwierzę, o którym wiedział, że jest chore lub podejrzane o zakażenie, albo zwierzę nieoznakowane lub bez świadectwa zdrowia bądź paszportu zwierzęcia, jeżeli takie warunki były wymagane na podstawie art. 7,”;
- w pkt 3 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:
- „za zwierzęta oraz środki i sprzęt, o których mowa w ust. 3a:”;
- 17) art. 25a otrzymuje brzmienie:
- „Art. 25a. 1. Wprowadza się obowiązek rejestracji lub zwalczania chorób lub biologicznych czynników chorobotwórczych, które mogą być w naturalny sposób przenoszone na człowieka ze zwierzęcia lub przez środki spożywcze pochodzenia zwierzęcego, zwanych dalej „zoonozami”.
2. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właści-

wym do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wykaz zoonoz,
- 2) procedury monitorowania poszczególnych zoonoz oraz sposoby postępowania w przypadku wystąpienia choroby lub wykrycia biologicznych czynników chorobotwórczych — kierując się potrzebą ochrony zdrowia i życia ludzi oraz mając na względzie obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej.

3. Do zwalczania zoonoz stosuje się odpowiednio przepisy art. 19—21 i art. 22—25.”;

18) w art. 27:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Ubój zwierząt rzeźnych, których mięso lub jego przetwory mają być wprowadzane na rynek, przeznaczone do sprzedaży bezpośredniej lub wykorzystywane na potrzeby własne, jest wykonywany wyłącznie w rzeźni, przy czym ubój z konieczności może być wykonywany również poza rzeźnią za zgodą i pod nadzorem lekarza weterynarii.”,

b) uchyla się ust. 5,

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Dopuszcza się:

- 1) ubój zwierząt dzikich utrzymywanych przez człowieka oraz jeleni i danieli utrzymywanych w warunkach fermowych, na terenie gospodarstwa, w którym są chowane, pod warunkiem uzyskania zgody powiatowego lekarza weterynarii,
- 2) ubój świń, owiec i kóz na terenie gospodarstwa, pod warunkiem wykorzystania uzyskanego mięsa wyłącznie na potrzeby własne lub do sprzedaży bezpośredniej,
- 3) ubój drobiu i królików na terenie gospodarstwa, jeżeli pozyskane mięso jest wykorzystywane:
 - a) na potrzeby własne,
 - b) do sprzedaży bezpośredniej, po uzyskaniu zgody na ubój powiatowego lekarza weterynarii,
- 4) ubój cieląt w wieku do trzech miesięcy życia z przeznaczeniem na potrzeby własne lub do sprzedaży bezpośredniej.”;

19) w art. 28 w ust. 1:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) przed ubojem — zwierzęta rzeźne, z których mięso lub jego przetwory mają być wprowadzone na rynek lub do sprzedaży bezpośredniej, z wyjątkiem królików i drobiu, których mięso jest przeznaczone do sprzedaży bezpośredniej,”,

b) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) po odstrzeleniu — mięso i narządy wewnętrzne zwierząt łownych, z wyjątkiem zwierzyń drobnej, niepoddanej patrosze-

niu, skórowaniu lub odpierzeniu, przeznaczonej na potrzeby własne lub do sprzedaży bezpośredniej,”,

c) po pkt 3 dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) przed wprowadzeniem na rynek — ryby, skorpaki i mięczaki.”;

20) w art. 29:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wprowadza się odrębne sposoby znakowania mięsa zdatnego do spożycia, przeznaczonego:

- 1) na potrzeby własne,
- 2) na rynek krajowy,
- 3) do handlu.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Mięso niepoddane rozbiorowi przeznaczone do wprowadzenia na rynek zaopatruje się w świadectwo zdrowia wystawione przez powiatowego lekarza weterynarii.”,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Wprowadza się system etykietowania wołowiny.”,

d) po ust. 4 dodaje się ust. 4a i 4b w brzmieniu:

„4a. W ramach systemu, o którym mowa w ust. 4, wołowina przeznaczona do spożycia przez ludzi, poza wymaganiami określonymi w ust. 3, może być wprowadzana na rynek po dołączeniu etykiety do każdego pojemnika, w którym znajdują się takie same gatunkowo elementy lub porcje mięsa wołowego pochodzące z tego samego rozbioru.

4b. Niezależnie od systemu, o którym mowa w ust. 4, producenci mogą wprowadzić dodatkowy system etykietowania wołowiny.”,

e) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, informacje, jakie powinna zawierać etykieta, o której mowa w ust. 4a, mając na względzie obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej oraz zapewnienie możliwości zidentyfikowania zwierzęcia lub zwierząt, od których to mięso pochodzi, jak również miejsca ich pochodzenia i przebywania oraz zapewnienie możliwości zidentyfikowania rzeźni, w której dokonano uboju zwierzęcia, i zakładu rozbioru mięsa, w którym dokonano rozbioru mięsa.”,

f) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki wprowadzania oraz sposób dodatkowego systemu etykietowania wołowiny, o którym mowa w ust. 4b, mając na względzie obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej oraz środki, jakie mają być podjęte w celu zagwarantowania rzetelności i dokładności informacji umieszczonych na etykiecie wprowadzonej w ramach dodatkowego systemu etykietowania wołowiny.”;

- 21) po art. 29 dodaje się art. 29a—29c w brzmieniu:
- „Art. 29a. Mięso niepoddane rozbiorowi przeznaczony do wprowadzenia na rynek zaopatruje się w handlowy dokument identyfikacyjny.
- Art. 29b. Mięso poddane rozbiorowi oraz przetwory mięsne, mleko i przetwory mleczne, miód i jego przetwory, ryby, skorupiaki i mięczaki oraz ich przetwory, produkty jajczarskie, przeznaczone do wprowadzenia na rynek, zaopatruje się w handlowy dokument identyfikacyjny.
- Art. 29c. 1. Handlowy dokument identyfikacyjny wystawiany jest przez podmiot wprowadzający środki spożywcze pochodzenia zwierzęcego na rynek.
2. Handlowy dokument identyfikacyjny zawiera w szczególności:
- 1) nazwę i adres zakładu,
 - 2) weterynaryjny numer identyfikacyjny zakładu,
 - 3) opis towaru, jego opakowanie, miejsce pozyskania, przetworzenia i przeznaczenia,
 - 4) datę i miejsce produkcji.”;
- 22) w art. 30 po ust. 3 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:
- „4. Do czasu dokonania ponownego badania, o którym mowa w ust. 1, obowiązek zabezpieczenia mięsa spoczywa na jego posiadaczu.”;
- 23) w art. 31:
- a) w ust. 1 w zdaniu wstępnym wyrazy „składowaniem i transportem” zastępuje się wyrazami „składowaniem, przepakowywaniem i transportem”,
 - b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:
- „3a. Zakłady, o których mowa w ust. 3 pkt 2 i 3, nie mogą wprowadzać swoich produktów do handlu.”;
- 24) w art. 31b:
- a) w ust. 1:
 - pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) zakazującą produkcji niektórych produktów,”,

 - pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) zmieniającą kwalifikację zakładu do prowadzenia sprzedaży, o której mowa w art. 31 ust. 3.”,
 - b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
- „1a. W razie konieczności wydania decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 1, dotyczącej usunięcia uchybień w zakresie liczby drobnoustrojów i komórek somatycznych w mleku surowym, powiatowy lekarz weterynarii nakazuje usunięcie tych uchybień w terminie do 3 miesięcy.”;
- 25) w art. 31c ust. 3—5 otrzymują brzmienie:
- „3. Mięso i inne środki spożywcze pochodzenia zwierzęcego po wprowadzeniu na rynek nie podlegają zwrotowi do producenta, z zastrzeżeniem ust. 4.
4. W razie stwierdzenia, że mięso i inne środki spożywcze pochodzenia zwierzęcego o niewłaściwej jakości zdrowotnej zostały wprowadzone na rynek, producent tych środków jest obowiązany do ich natychmiastowego wycofania z rynku oraz powiadomienia o zaistniałej sytuacji powiatowego lekarza weterynarii właściwego dla miejsca produkcji tych środków.
 5. Powiatowy lekarz weterynarii wydaje decyzję o sposobie wykorzystania środków o niewłaściwej jakości zdrowotnej, o których mowa w ust. 4, lub nakazuje ich zniszczenie, w zależności od stwierdzonego ryzyka.”;
- 26) po art. 31c dodaje się art. 31d w brzmieniu:
- „Art. 31d. 1. Sprzedaż bezpośrednia jest dokonywana przez producenta w punkcie sprzedaży lub ze środka transportu przeznaczonego do przewozu środków spożywczych pochodzenia zwierzęcego na obszarze powiatu, w którym prowadzona jest działalność produkcyjna związana ze sprzedażą bezpośrednią lub na obszarze przyległych do niego powiatów, po uzyskaniu zgody właściwego ze względu na miejsce sprzedaży powiatowego lekarza weterynarii.
2. Sprzedaż bezpośrednia dokonywana przez podmiot prowadzący gospodarstwo rolne może mieć miejsce w punktach sprzedaży znajdujących się na terenie tych gospodarstw, na targowiskach, w halach targowych, lub podmiot ten może być dostawcą swoich produktów do zakładów żywienia zbiorowego — na obszarze powiatu, na którym znajduje się gospodarstwo rolne, lub na obszarze przyległych do niego powiatów, po uzyskaniu zgody właściwego ze względu na miejsce sprzedaży powiatowego lekarza weterynarii.”;
- 27) art. 32 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 32. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:
- 1) sposób badania zwierząt rzeźnych, badania, oceny i znakowania mięsa zwierząt rzeźnych oraz mięsa zwierząt townych, wykorzystywania mięsa warunkowo zdatnego do spożycia, mięsa niezdatnego do spożycia oraz prowadzenia dokumentacji w tym zakresie,
 - 2) szczegółowe warunki weterynaryjne wymagane przy uboju zwierząt rzeźnych oraz rozbiorze i wprowadzaniu na rynek mięsa tych zwierząt,
 - 3) szczegółowe warunki weterynaryjne wymagane przy przetwórstwie mięsa, wprowadzaniu go na rynek oraz

- sposób znakowania przetworów mięsnych,
- 4) szczegółowe warunki weterynaryjne wymagane przy produkcji mięsa mielonego i wyrobów mięsnych niepoddanych obróbce termicznej oraz ich wprowadzaniu na rynek,
 - 5) szczegółowe warunki weterynaryjne wymagane przy prowadzeniu skupu zwierząt łownych i ich wprowadzaniu na rynek,
 - 6) szczegółowe warunki weterynaryjne wymagane przy pozyskiwaniu, przetwórstwie i wprowadzaniu na rynek ryb, skorupiaków, mięczaków i ich przetworów oraz sposób znakowania tych produktów,
 - 7) szczegółowe warunki weterynaryjne wymagane przy pozyskiwaniu, przetwórstwie i wprowadzaniu na rynek mleka i przetworów mlecznych oraz sposób znakowania tych produktów,
 - 8) szczegółowe warunki weterynaryjne wymagane przy pozyskiwaniu oraz wprowadzaniu na rynek jaj konsumpcyjnych,
 - 9) szczegółowe warunki weterynaryjne wymagane przy przetwórstwie oraz wprowadzaniu na rynek produktów z jaj konsumpcyjnych,
 - 10) szczegółowe warunki weterynaryjne wymagane przy produkcji mięczaków dwuskorupowych,
 - 11) wzory świadectw zdrowia i handlowych dokumentów identyfikacyjnych, w zależności od kwalifikacji zakładu, o której mowa w art. 31 ust. 3, dla wprowadzanego na rynek mięsa i jego przetworów, mleka i przetworów mlecznych, miodu i jego przetworów, ryb, skorupiaków i mięczaków oraz ich przetworów, a także dla produktów jajczarskich,
 - 12) szczegółowe warunki weterynaryjne wymagane przy uboju zwierząt dzikich utrzymywanych przez człowieka na terenie gospodarstw, w których są chowane, oraz uboju drobiu i królików na terenie gospodarstwa, jak również szczegółowe warunki udzielania zgody na ten ubój, o której mowa w art. 27 ust. 6 pkt 1 i 3 lit. b),
 - 13) szczegółowe warunki weterynaryjne wymagane przy prowadzeniu działalności związanej ze sprzedażą bezpośrednią, a w szczególności przy produkcji na cele sprzedaży bezpośredniej, oraz warunki udzielania i uchylania zgody na prowadzenie działalności związanej ze sprzedażą bezpośrednią, o której mowa w art. 31d ust. 1 i 2,
 - 14) szczegółowe warunki weterynaryjne wymagane przy produkcji żelatyny spożywczej,
 - 15) szczegółowe warunki weterynaryjne wymagane przy pozyskiwaniu, wytwarzaniu i wprowadzaniu na rynek produktów pszczelarskich
— biorąc pod uwagę obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej, jak również potrzebę zapewnienia weterynaryjnej ochrony zdrowia publicznego.
2. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia:
- 1) rodzaje działalności, które mogą być wykonywane w ramach sprzedaży bezpośredniej,
 - 2) limity produkcyjne dla niektórych rodzajów działalności związanych ze sprzedażą bezpośrednią, o których mowa w pkt 1,
 - 3) warunki weterynaryjne przy wytwarzaniu produktów o charakterze tradycyjnym
— biorąc pod uwagę obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej, jak również potrzebę zapewnienia weterynaryjnej ochrony zdrowia publicznego.”;
- 28) uchyla się art. 33;
- 29) w art. 34 ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:
- „3. Głównego Lekarza Weterynarii, który jest centralnym organem administracji rządowej, powołuje Prezes Rady Ministrów na wniosek ministra właściwego do spraw rolnictwa. Głównego Lekarza Weterynarii odwołuje Prezes Rady Ministrów.
4. Zastępców Głównego Lekarza Weterynarii, nie więcej niż dwóch, powołuje minister właściwy do spraw rolnictwa na wniosek Głównego Lekarza Weterynarii. Zastępców Głównego Lekarza Weterynarii odwołuje minister właściwy do spraw rolnictwa.”;
- 30) w art. 35 w ust. 1:
- a) pkt 7 otrzymuje brzmienie:
„7) sprawowanie nadzoru nad wytwarzaniem pasz leczniczych oraz obrotem produktami leczniczymi weterynaryjnymi i wyrobami medycznymi przeznaczonymi wyłącznie dla zwierząt,”,
 - b) po pkt 7 dodaje się pkt 7a w brzmieniu:
„7a) współdziałanie z Inspekcją Farmaceutyczną w sprawowaniu nadzoru nad warunkami wytwarzania produktów leczniczych weterynaryjnych,”;
- 31) w art. 36:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Zadania Inspekcji Weterynaryjnej, o których mowa w art. 35, wykonują następujące organy:

- 1) Główny Lekarz Weterynarii,
 - 2) wojewódzki lekarz weterynarii jako kierownik wojewódzkiej inspekcji weterynaryjnej wchodzącej w skład zespolonej administracji rządowej,
 - 3) powiatowy lekarz weterynarii jako kierownik powiatowej inspekcji weterynaryjnej, będący organem niezespolonej administracji rządowej,
 - 4) graniczny lekarz weterynarii.”,
- b) uchyla się ust. 2,
- c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
- „4. Funkcje Głównego Lekarza Weterynarii, wojewódzkiego, powiatowego i granicznego lekarza weterynarii i ich zastępców mogą pełnić wyłącznie osoby będące lekarzami weterynarii, posiadające prawo wykonywania zawodu oraz:
- 1) w przypadku Głównego Lekarza Weterynarii, wojewódzkiego lekarza weterynarii i ich zastępców — co najmniej 5-letni staż pracy w administracji weterynaryjnej,
 - 2) w przypadku powiatowego i granicznego lekarza weterynarii i ich zastępców — co najmniej 3-letni staż pracy w administracji weterynaryjnej.”,
- d) w ust. 4a zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:
- „Dodatkowo do objęcia stanowisk Głównego Lekarza Weterynarii, wojewódzkiego lekarza weterynarii, powiatowego lekarza weterynarii i granicznego lekarza weterynarii i ich zastępców jest wymagane posiadanie tytułu specjalisty z jednej z wymienionych dziedzin:”;
- 32) w art. 37:
- a) ust. 3—5 otrzymują brzmienie:
- „3. Powiatowego i granicznego lekarza weterynarii powołuje i odwołuje wojewoda na wniosek wojewódzkiego lekarza weterynarii.
4. Zastępcę powiatowego i zastępcę granicznego lekarza weterynarii powołuje i odwołuje wojewódzki lekarz weterynarii na wniosek właściwego powiatowego lub granicznego lekarza weterynarii.
5. Wojewódzki lekarz weterynarii podlega wojewodzie, a powiatowy lekarz weterynarii i graniczny lekarz weterynarii podlegają wojewódzkiemu lekarzowi weterynarii.”;
- b) po ust. 7 dodaje się ust. 8 i 9 w brzmieniu:
- „8. Główny Inspektorat Weterynarii, o którym mowa w art. 34 ust. 5, oraz wojewódzkie i powiatowe inspektoraty weterynarii, o których mowa w art. 38 ust. 1, są państwowymi jednostkami budżetowymi, a graniczne inspektoraty weterynarii są oddziałami właściwych wojewódzkich inspektoratów weterynarii.
9. Obsługa finansowa granicznych inspektoratów weterynarii jest prowadzona za pośrednictwem rachunków bankowych właściwych wojewódzkich inspektoratów weterynarii.”;

33) w art. 39a ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W przypadku bezpośredniego zagrożenia bezpieczeństwa sanitarno-weterynaryjnego wojewoda może wydać właściwemu organowi Inspekcji Weterynaryjnej polecenie podjęcia działań zmierzających do usunięcia tego zagrożenia.”;

34) uchyla się art. 39b i 39c;

35) art. 40 otrzymuje brzmienie:

„Art. 40. Organy Inspekcji Weterynaryjnej współpracują przy wykonywaniu swoich zadań z właściwymi organami Państwowej Inspekcji Sanitarnej i Inspekcji Farmaceutycznej, Inspekcji Handlowej, Inspekcji Transportu Drogowego i Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych oraz jednostkami samorządu terytorialnego.”;

36) w art. 41 po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb i sposób wykonywania przez organy Inspekcji Weterynaryjnej w gospodarstwach kontroli oznakowania i rejestracji zwierząt, mając na względzie liczbę przeprowadzanych kontroli w stosunku do liczby gospodarstw, wyniki tych kontroli oraz częstotliwość ich przeprowadzania.”;

37) w art. 41a:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Lekarze weterynarii, niebędący pracownikami Inspekcji Weterynaryjnej, nie mogą być wyznaczani do wykonywania czynności, o których mowa w art. 44 ust. 1, jeżeli miałyby one dotyczyć ich interesów majątkowych.”,

b) uchyla się ust. 5;

38) w art. 43:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Dla oceny stanu epizootycznego oraz zapewnienia zdrowia ludzi i zwierząt na obszarze kraju lub jego części organy Inspekcji Weterynaryjnej prowadzą badania kontrolne zakażeń zwierząt.”,

b) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) określi rodzaj jednostek chorobowych, sposób prowadzenia kontroli oraz zakres badań,”;

39) w art. 43a:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Dla zapewnienia właściwej jakości zdrowotnej żywności i ochrony zdrowia publicznego organy Inspekcji Weterynaryjnej przeprowadzają badania kontrolne substancji niedozwolonych, pozostałości chemicznych, biologicznych, produktów leczniczych i skażeń promieniotwórczych u zwierząt żywych, w tkankach lub narządach zwierząt po uboju, w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego oraz w środkach żywienia zwierząt.”,

- b) w ust. 2 po wyrazach „tryb postępowania” skreśla się wyraz „wyjaśniającego”;
- 40) w art. 44:
- a) w ust. 1 w pkt 1:
- lit. f otrzymuje brzmienie:
„f) nadzoru nad przetwórstwem i składowaniem ryb, mięczaków, skorupiaków i jaj konsumpcyjnych,”,
 - po lit. g dodaje się lit. h w brzmieniu:
„h) pobierania prób do badań kontrolnych w zakresie, o którym mowa w art. 43a ust. 1,”,
- b) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:
„5a. Uchylenie decyzji o wyznaczeniu, o którym mowa w ust. 1, może nastąpić w przypadku:
- 1) jeżeli wykonywanie czynności przez osobę wyznaczoną może spowodować zagrożenie dla zdrowia ludzi lub zwierząt,
 - 2) niewywiązywania się wyznaczonej osoby z powierzonych jej zadań, w szczególności poprzez niewykonywanie ich terminowo, oraz w razie stwierdzenia zaniedbań w dokumentowaniu wykonanych czynności,
 - 3) złożenia wniosku przez osobę wyznaczoną.”,
- c) ust. 7 otrzymuje brzmienie:
„7. Główny Lekarz Weterynarii prowadzi listę urzędowych lekarzy weterynarii upoważnionych do wystawiania świadectw zdrowia dla towarów przeznaczonych na eksport lub do handlu, z dołączonymi do niej wzorami podpisów.”;
- 41) w art. 48:
- a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Państwowy Instytut Weterynaryjny sprawuje nadzór nad jakością badań wykonywanych w zakładach higieny weterynaryjnej i innych laboratoriach, o których mowa w ust. 2, oraz zbiera, gromadzi i przetwarza dane dotyczące wyników badań laboratoryjnych.”,
- b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:
„3a. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb zbierania, gromadzenia, przekazywania i przetwarzania danych, o których mowa w ust. 3, mając na względzie zapewnienie efektywnej kontroli stanu bezpieczeństwa żywności, stanu zdrowia zwierząt oraz szybkiego przepływu informacji, dotyczących wyników badań laboratoryjnych.”;
- 42) w art. 49 w ust. 2 w pkt 4 lit. d otrzymuje brzmienie:
„d) kontrolą towarów, spędów, targów i wystaw zwierząt,”;
- 43) w art. 50 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Na terenach jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej oraz w sto-
- sunku do wojsk obcych przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zadania określone w art. 35 dla organów Inspekcji Weterynaryjnej wykonują wyznaczone w tym celu przez Ministra Obrony Narodowej, w drodze rozporządzenia, wojskowe organy weterynaryjne.”;
- 44) w art. 50a po ust. 2 dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:
- „3. Organy Inspekcji Weterynaryjnej są obowiązane do wprowadzania informacji do sieci, o której mowa w ust. 1.
 4. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres informacji podlegających wprowadzeniu do sieci, o której mowa w ust. 1, oraz wzory takich informacji, mając na względzie obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej.”;
- 45) w art. 51:
- a) w ust. 1 zdanie końcowe otrzymuje brzmienie:
„— podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.”,
- b) w ust. 2:
- w pkt 10 na końcu dodaje się przecinek oraz pkt 11 w brzmieniu:
„11) nie dopełnia obowiązków określonych w art. 20 ust. 1”,
 - w zdaniu końcowym wyrazy „podlega karze grzywny” zastępuje się wyrazami „podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku”;
- 46) w załączniku nr 1 do ustawy dodaje się pkt 25 w brzmieniu:
„25) trzęsawka owiec (Scrapie).”;
- 47) w załączniku nr 2 do ustawy uchyla się pkt 21.
- Art. 2.** W ustawie z dnia 1 lipca 1949 r. o zakładach leczniczych dla zwierząt (Dz. U. Nr 41, poz. 297, z 1988 r. Nr 41, poz. 324, z 1990 r. Nr 34, poz. 198 oraz z 1998 r. Nr 106, poz. 668) art. 22 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 22. Nadzór nad wykonaniem przepisów ustawy w odniesieniu do lecznic sprawuje powiatowy lekarz weterynarii właściwy ze względu na miejsce położenia lecznicy.”.
- Art. 3.** W ustawie z dnia 29 grudnia 1993 r. o utworzeniu Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (Dz. U. z 1994 r. Nr 1, poz. 2, z późn. zm.¹⁾) art. 3c otrzymuje brzmienie:
- „Art. 3c. Do zadań Agencji należy prowadzenie rejestru i wykonywanie innych czynności związanych z oznakowaniem bydła, owiec, kóz, świń.”.
- ¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1994 r. Nr 80, poz. 369 i Nr 98, poz. 473, z 1997 r. Nr 41, poz. 255, Nr 79, poz. 484 i Nr 141, poz. 943, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 2000 r. Nr 48, poz. 547 i 550 i Nr 88, poz. 983, z 2001 r. Nr 3, poz. 19, Nr 29, poz. 320, Nr 38, poz. 452, Nr 125, poz. 1363 i Nr 129, poz. 1438 oraz z 2002 r. Nr 112, poz. 976 i Nr 143, poz. 1197.

Art. 4. W ustawie z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 1999 r. Nr 82, poz. 928, z późn. zm.²⁾) w art. 22 w ust. 1:

1) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) ochrony zdrowia zwierząt, weterynaryjnej ochrony zdrowia publicznego oraz ochrony zwierząt,”;

2) po pkt 5 dodaje się pkt 5a i 5b w brzmieniu:

„5a) nadzoru nad obrotem produktami leczniczymi weterynaryjnymi i wyrobami medycznymi stosowanymi w weterynarii,

5b) nadzoru nad zdrowotną jakością środków żywienia zwierząt,”.

Art. 5. W ustawie z dnia 5 czerwca 1998 r. o administracji rządowej w województwie (Dz. U. z 2001 r. Nr 80, poz. 872, z późn. zm.³⁾) w załączniku po pkt 17 dodaje się pkt 18 w brzmieniu:

„18) powiatowi lekarze weterynarii.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 11 maja 2001 r. o warunkach zdrowotnych żywności i żywienia (Dz. U. Nr 63, poz. 634 i Nr 128, poz. 1408 oraz z 2002 r. Nr 135, poz. 1145 i Nr 166, poz. 1362) w art. 40 w ust. 5 wprowadza się następujące zmiany:

1) po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu:

„6a) pozyskiwaniem, wytwarzaniem i wprowadzaniem do obrotu produktów pszczelarskich z wyłączeniem sprzedaży w punkcie sprzedaży detalicznej,”;

2) pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) sprzedażą bezpośrednią środków spożywczych pochodzenia zwierzęcego, które są przygotowywane i przechowywane wyłącznie w celu sprzedaży konsumentom; sprzedaż bezpośrednia jest dokonywana przez producenta w punkcie sprzedaży lub ze środka transportu przeznaczonego do przewozu środków spożywczych pochodzenia zwierzęcego albo przez podmiot prowadzący gospodarstwo rolne, w rozumieniu Kodeksu cywilnego, w punkcie sprzedaży znajdującym się na terenie tego gospodarstwa, na targowiskach, halach targowych oraz realizowana jako dostawy produktów do zakładów żywienia zbiorowego,”.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 12, poz. 136, Nr 43, poz. 489, Nr 48, poz. 550, Nr 62, poz. 718, Nr 70, poz. 816, Nr 73, poz. 852, Nr 109, poz. 1158 i Nr 122, poz. 1314 i 1321, z 2001 r. Nr 3, poz. 18, Nr 5, poz. 43 i 44, Nr 42, poz. 475, Nr 63, poz. 634, Nr 73, poz. 761, Nr 76, poz. 811, Nr 87, poz. 954, Nr 102, poz. 1116, Nr 113, poz. 1207, Nr 115, poz. 1229, Nr 123, poz. 1353, Nr 125, poz. 1371, Nr 126, poz. 1382, Nr 129, poz. 1441, Nr 130, poz. 1450 i Nr 154, poz. 1800 oraz z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 41, poz. 365, Nr 71, poz. 655, Nr 74, poz. 676, Nr 89, poz. 804, Nr 93, poz. 820, Nr 130, poz. 1112 i Nr 135, poz. 1145.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 128, poz. 1407 oraz z 2002 r. Nr 37, poz. 329, Nr 41, poz. 365, Nr 62, poz. 558, Nr 89, poz. 804 i Nr 200, poz. 1688.

Art. 7. W ustawie z dnia 25 lipca 2001 r. o zmianie ustawy o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych, ustawy o zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa oraz o Inspekcji Weterynaryjnej oraz ustawy o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz. U. Nr 129, poz. 1438 i Nr 154, poz. 1790 oraz z 2002 r. Nr 112, poz. 976) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 w pkt 10 dotyczącym art. 11 uchyla się ust. 7;

2) w art. 8 w ust. 5 w pkt 2:

a) lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) pkt 10 w zakresie dotyczącym art. 11 ust. 8 i 9 pkt 3,”,

b) uchyla się lit. g.

Art. 8. Konie urodzone przed dniem wejścia w życie przepisów ustawy, o której mowa w art. 1, dotyczących identyfikacji koni, podlegają zgłoszeniu do podmiotów wymienionych w art. 1 w pkt 4 dotyczącym art. 7 ust. 5 do dnia uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej, a do tego czasu mogą zostać wprowadzone do obrotu na dotychczasowych warunkach.

Art. 9. 1. Dopuszcza się możliwość odstąpienia od stosowania niektórych organizacyjnych, technicznych i technologicznych warunków weterynaryjnych, określonych na podstawie art. 5 ust. 4 i art. 32 ustawy, o której mowa w art. 1, po przedstawieniu przez podmioty wykonujące działalność w zakresie:

1) uboju zwierząt,

2) rozbioru mięsa,

3) przetwórstwa mięsa,

4) produkcji mięsa mielonego i wyrobów mięsnych niepoddanych obróbce termicznej,

5) składowania mięsa, przetworów mięsnych, mięsa mielonego lub wyrobów mięsnych niepoddanych obróbce termicznej,

6) przetwórstwa ryb, mięczaków i skorupiaków,

7) przetwórstwa mleka,

8) pozyskiwania mleka

— harmonogramu działań dostosowawczych, zwane go dalej „harmonogramem”.

2. Harmonogram zatwierdza, w drodze postanowienia w rozumieniu przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, powiatowy lekarz weterynarii na wniosek podmiotów, o których mowa w ust. 1.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, zawiera w szczególności:

1) imię i nazwisko, adres i miejsce zamieszkania albo nazwę, siedzibę i adres podmiotu, o którym mowa w ust. 1;

- 2) weterynaryjny numer identyfikacyjny;
- 3) rodzaj wykonywanej działalności;
- 4) zakres działań dostosowawczych;
- 5) terminy zakończenia działań dostosowawczych.

4. Decyzje w sprawie udzielenia zgody na odstąpienia w stosowaniu niektórych organizacyjnych, technicznych i technologicznych warunków weterynaryjnych przez podmioty wykonujące działalność, o której mowa w ust. 1 pkt 1—7, podejmuje minister właściwy do spraw rolnictwa na wniosek tych podmiotów, po spełnieniu przez nie wymogów, o których mowa w ust. 1 i 2.

5. Decyzje w sprawie udzielenia zgody na odstąpienia w stosowaniu niektórych organizacyjnych, technicznych i technologicznych warunków weterynaryjnych przez podmioty wykonujące działalność, o której mowa w ust. 1 pkt 8, podejmuje powiatowy lekarz weterynarii na wniosek tych podmiotów, po spełnieniu przez nie wymogów, o których mowa w ust. 1 i 2.

6. Wydając decyzję, o której mowa w ust. 4 i 5, minister właściwy do spraw rolnictwa, a dla podmiotów, o których mowa w ust. 1 pkt 8, powiatowy lekarz weterynarii, określa terminy wdrożenia harmonogramu, z tym że wdrożenie harmonogramu powinno nastąpić:

- 1) do dnia 31 grudnia 2007 r. — dla podmiotów wykonujących działalność w zakresie uboju zwierząt, rozbioru i przetwórstwa mięsa, produkcji mięsa mielonego i wyrobów mięsnych oraz ich składowania;
- 2) do dnia 31 grudnia 2006 r. — dla podmiotów wykonujących działalność w zakresie przetwórstwa ryb, mięczaków i skorupiaków oraz pozyskiwania i przetwórstwa mleka.

7. Podmioty, o których mowa w ust. 1, mogą składać wnioski w terminie do dnia 30 czerwca 2003 r.

8. Minister właściwy do spraw rolnictwa podaje do publicznej wiadomości, w drodze obwieszczenia, wykaz podmiotów, w stosunku do których zostały wydane decyzje, o których mowa w ust. 4 i 5; obwieszczenie podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

9. Produkty wytworzone przez podmioty, w stosunku do których zostały wydane decyzje, o których mowa w ust. 4, podlegają odrębnemu oznakowaniu i nie mogą być przedmiotem handlu.

10. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, sposób oznakowania produktów, o których mowa w ust. 9, mając na względzie zapewnienie możliwości identyfikacji produktów po ich wprowadzeniu na rynek.

Art. 10. 1. Do postępowań administracyjnych w sprawach objętych przepisami niniejszej ustawy, wszczętych, a niezakończonych przed dniem jej wejścia w życie, stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Postępowania wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, prowadzone przez powiatowego lekarza weterynarii jako kierownika powiatowej inspekcji weterynaryjnej, wchodzącej w skład zespolonej administracji powiatowej, przejmują do zakresu swojego działania powiatowi lekarze weterynarii w rozumieniu przepisów ustawy.

Art. 11. 1. Z dniem wejścia w życie ustawy:

- 1) pracownicy dotychczasowych powiatowych inspektoratów weterynarii podległych starostom stają się pracownikami powiatowych inspektoratów weterynarii w rozumieniu przepisów ustawy;
- 2) mienie powiatów, będące we władaniu dotychczasowych powiatowych inspektoratów weterynarii, staje się z mocy prawa mieniem Skarbu Państwa;
- 3) nieruchomości, będące w trwałym zarządzie oraz ruchomości będące w zarządzie dotychczasowych powiatowych inspektoratów weterynarii podległych starostom, przechodzą z mocy prawa odpowiednio w trwałe zarząd oraz zarząd powiatowych inspektoratów weterynarii w rozumieniu przepisów ustawy;
- 4) wierzytelności i zobowiązania dotychczasowych powiatowych inspektoratów weterynarii stają się wierzytelnościami i zobowiązaniami odpowiednich powiatowych inspektoratów weterynarii w rozumieniu przepisów ustawy.

2. W sprawach, o których mowa w ust. 1 pkt 1, stosuje się przepisy art. 23¹ Kodeksu pracy.

3. Prezes Rady Ministrów, w drodze rozporządzenia, dokona w budżetach wojewodów:

- 1) przeniesienia planowanych dochodów i wydatków budżetowych między rozdziałami budżetu państwa w zakresie dotyczącym Inspekcji Weterynaryjnej;
- 2) zwiększenia limitów zatrudnienia i wydatków na wynagrodzenia z przeznaczeniem dla powiatowych inspektoratów weterynarii w ramach kwot zaplanowanych na ten cel w ustawie budżetowej na rok 2003 w dotacjach na funkcjonowanie powiatowych inspektoratów weterynarii.

4. Do przeniesienia, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, nie stosuje się ograniczeń wynikających z art. 96 ust. 2 ustawy z dnia 26 listopada 1998 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2003 r. Nr 15, poz. 148 i Nr 45, poz. 391).

Art. 12. Świadczenia zdrowia wystawione na podstawie art. 29 ust. 3 pkt 1 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu dotychczas obowiązującym, zachowują ważność w okresie, na jaki zostały wystawione.

Art. 13. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie przepisów upoważniających zmienionych niniejszą ustawą zachowują moc do czasu wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych.

Art. 14. 1. Przepis art. 7 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w odniesieniu do bydła traci moc z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

2. Przepis art. 9 ust. 10 pkt 1 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, traci moc z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

3. Przepis art. 29 ust. 4a, 4b, 5 i 5a ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, traci moc z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

4. Przepis art. 29 ust. 3 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, traci moc z dniem 31 grudnia 2007 r.

Art. 15. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) przepisu art. 1 pkt 3 lit. a pierwsze tiret, który wchodzi w życie z dniem ogłoszenia;
- 2) przepisów art. 1 pkt 3 lit. d oraz lit. e, pkt 23 lit. b, pkt 31 lit. c oraz lit. d, które wchodzi w życie z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej;
- 3) przepisu art. 1 pkt 4 w zakresie dotyczącym art. 7 ust. 5b pkt 2, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2005 r.;
- 4) przepisów art. 1 pkt 20 lit. b oraz pkt 21 w zakresie dotyczącym art. 29b i 29c, które wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia;
- 5) przepisu art. 1 pkt 21 w zakresie dotyczącym art. 29a, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2008 r.;
- 6) przepisu art. 8, który wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*